

LA PILASTRA

Jorquera una nova estrella del Barça

PLANS 14-15

AJUNTAMENT DE BESCANÓ

EDITA AJUNTAMENT DE BESCANÓ

1.700 EXEMPLARS

- 1 PORTADA
- 2 SUMARI / HORARIS TEISA / TELÈFONS D'INTERÈS
- 3 EDITORIAL / BESCANÓ AHIR I AVUI
- 4-5 POBLE EN VIU
Els pessebre vivent: El nou president de l'entitat la vol associar o federar.
- 6-7 POBLE EN VIU La cavalcada de Reis: Ses majestats van repartir més de vuitanta quilos de caramels.
- 8 POBLE EN VIU La Quina de Bescanó: Entre 1.500 i 3.000 participants cada dia.
- 9-11 POBLE EN VIU L'àlbum de Bescanó.
- 12-13 POBLE EN VIU El reportatge.
Records d'Estanyol en blanc i negre.
- 14-15 ENTREVISTA A Albert Jorquera, porter del C.F. Barcelona.
- 16-17 L'ESCOLA El Nadal a l'escola.
- 18 BESCANONIS PER AL RECORD Teresa Carreras i Caballé.
- 19 LLENGUA Bases per al concurs literari.
La supervivència del català.
- 20 ESPORTS Bàsquet: La nova temporada del club.
- 21 ESPORTS / JARDINERIA Judit Serrat passa amb èxit les proves per ser instructora professional de Tennis.
Quatre consells de jardineria.
- 22-23 ENTRE CAMINS I CORRIOLS Una excursió per Bescanó.
- 24 PUBLIREPORTATGE

Horaris de la Teisa (sortides des de Bescanó):

Direcció GIRONA-OLOT:

- Feiners: 7,15 / 9,45 / 11,45 / 13,30 / 16,00
- Dissabtes feiners (fins a Amer): 7,15 / 9,30 / 13,30
- Dissabtes i festius: 11,45
- Diumenges i festius (fins a Anglès): 15,45
- Diari: 17,45 / 19,15 (fins a Amer) / 20,45

Direcció OLOT-GIRONA:

- Feiners: 7,10 / 8,20 / 13,05 / 18,50
- Dissabtes feiners: 8,20 / 10,20
- Diari: 10,20 / 15,10 / 16,05 / 20,05

Ajuntament:

- Oficines municipals: 972440005
- Fax: 972442702
- Recaptació: 972442649
- Hotel d'Entitats: 972440160
- Piscines: 972442868
- Consultori Mèdic: 972442570
- Farmàcia: 972440059
- Cinema Unió: 972440160
- Escola pública: 972440228
- Escola bressol Bescanó Nins: 972440363
- Biblioteca: 972440720
- Casal d'avis: 972440779
- Mossos d'Esquadra: 088
- Creu Roja: 972222222
- Bombers: 085
- Hospital universitari de Girona Dr. Josep Trueta: 972940200
- Parròquies:
 - Sant Llorenç de Bescanó: 972440281
 - Sant Andreu d'Estanyol: 972440281
 - Sant Pere de Montfullà: 972238189
 - Sant Mateu de Vilanna: 972420807

EDITA Ajuntament de Bescanó DIFUSIÓ 1.700 exemplars REDACCIÓ Consell de redacció (Neus Salvador, Fanny Carbonell, Miquel Gironès, Núria Sararols, Fina Jiménez, Xavier Soler, Vicky Blanco, Joan Masoliver, Judit Frigolé, Mei Ferrer, Ramon Ministral i Dolors Vilamitjana) COORDINACIÓ I DISSENY GLAM COMUNICACIÓ (972 583 300) / Jaume Geli IMPRESSIÓ Serveis d'Imatge Bescanó DIPÒSIT LEGAL GI-1260-96

LA PILASTRA NO ES SOLIDARITZA NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESADES EN ELS ARTICLES SIGNATS. LA PILASTRA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES SEMPRE QUE S'INDIQUI LA PROCEDÈNCIA.

AMB EL SUPORT DE Diputació de Girona

Jorquera

Consell de Redacció de la Pilastra

Com si fos una premonició del que passaria unes setmanes després, el desembre el Consell de redacció de la Pilastra decidia aprofitar les festes nadalenques per fer una entrevista a Albert Jorquera, el jove futbolista de 24 anys que el dissabte 17 de gener va debutar amb el primer equip del Barça fent una actuació brillant i ocupant, l'endemà, portades i pàgines de molts rotatius.

La trajectòria de Jorquera la podem seguir en l'entrevista que aquest número de La Pilastra publica. Tanmateix no serà del tot completa: hi faltaran aquests últims esdeveniments ja que al moment de produir-se, l'entrevista ja estava feta i tancada. Els bescanonins que han seguit de ben a prop aquest ascens han estat ben informats pels mitjans de comunicació o des de fonts familiars.

Des d'aquestes ratlles volem felicitar a l'Albert Jorquera

per la seva brillant carrera, per la seva professionalitat i per la seva personalitat. Tenir un jove del poble en aquest nivell és motiu de goig i satisfacció, fins i tot pels més profans al futbol.

Amb la seva carrera i la seva trajectòria Jorquera ha portat i està portant Bescanó a arreu de Catalunya. Una projecció que, encara que en un àmbit molt diferent, s'està fent també a través del Palau Robert de Barcelona on l'exposició "Arquitectures de l'aigua", elaborada i coordinada pel museu de l'Aigua de Salt, s'acompanya d'informació del nostre municipi a través de les diferents publicacions editades per l'Ajuntament i dels cartells que anuncien també les exposicions "Ponts de llegenda" i "Imatges del Ter" que fins el 15 de febrer s'han pogut visitar a la Sala d'Exposicions Sant Llorenç i al Museu Etnològic i Històric de Bescanó.

BESCANÓ, AHIR I AVUI

Un carrer enverdissat i sense trànsit

Lluís Solé Perich

Aquest sector de l'avenida Generalísimo de Bescanó presenta un aspecte renovat a principis dels anys 1960. El canvi s'inicia el 1942 quan l'empresa tèxtil Gròber SA compra la fàbrica tèxtil d'en Font i hi edifica el cinema Unió i les instal·lacions esportives i culturals de l'Alba Bescanonina (primer edifici de l'esquerra). Al costat s'hi veu la façana original de l'obrador d'embotits de Baldiri Soler, avui reconvertit en la fàbrica de productes càrnics Carsodo. Lluís Ventura, que s'instal·la a Bescanó el 1959, ja ha edificat la seva fleca i botiga de queviures a la cantonada, on hi hagué el garatge del transportista Martirià Roca (avui autocars Roca, de Salt), que té el motocarro de tres rodes aparcat a la vorera. L'avi Mateu travessa aquest carrer enverdissat i sense trànsit. Al fons de la foto, can Viader de Vall, can Masjoan, can Pardàs i can Fandilla al punt on es trobaven el carrer de Dalt i el torrent de la Coromina (actual avinguda de l'Assumpta). Encara no hi ha l'imponent edifici de cinc plantes de la fàbrica d'embotits Casademont.

El nou president de la Comissió del Pessebre vol associar o federar l'entitat

Poc abans de Nadal, Josep Maria Rosa va ser nomenat president de la Comissió del Pessebre, després que el seu antecessor deixés el càrrec per motius personals. Rosa afronta el càrrec amb alguns objectius ben clars, el més important dels quals és que l'entitat s'associï de manera independent amb la voluntat de promocionar el pessebre, les tradicions, el barri vell de Bescanó i en general el patrimoni artístic i cultural del municipi. El nou president creu que d'aquesta manera s'aconseguirà més respecte envers l'entitat i es guanyarà pes institucional. A més, però, Josep Maria Rosa té pensades algunes altres iniciatives, com ara establir un concurs de pessebrisme a les cases particulars, i fer un concurs per escollir el cartell del pessebre vivent.

La idea de crear aquesta associació la va exposar el president en la darrera trobada de pessebristes que es va fer el 25 de gener passat, coincidint amb el dinar de germanor. Rosa vol que la junta que en sorgeixi comenci a posar fil a l'agulla en el pessebre vivent immediatament, de manera que la feina es reparteixi durant tot l'any i no es deixi tota per als últims mesos.

JOSEP MARIA ROSA CREU QUE PERMETRÀ TENIR MÉS PES INSTITUCIONAL I FER DEL PESSEBRE EL NADAL AMB MÉS ANTELACIÓ

Un pessebre similar però amb alguna novetat

La rapidesa amb què s'ha escollit el nou president ha fet que enguany hagi estat gairebé impossible fer massa canvis en el pessebre vivent. Tot i això, n'hi ha hagut alguns, com ara la creació d'un nou quadre, els dels petits dimoniets, i la incorporació de la coral. Una de les principals novetats ha estat la presentació del pessebre, en què els profetes anunciaven el que es podria veure al llarg de tot el recorregut.

Més de 200 participants

Cal destacar també la gran participació de gent del poble en el pessebre vivent d'enguany, ja que hi ha hagut una cinquantena d'incorporacions. Això ha obligat a fer més vestuari però ha permès fer algunes de les novetats, com ara la coral. El president destaca l'esforç que han posat tots i cadascun dels membres de l'entitat, sobretot alguns que "fins i tot han estat dues nits seguides sense dormir per poder tenir els cartells repartits i penjats".

Un 20% més de visitants que en anteriors edicions

Josep Maria Rosa assegura que un dels seus objectius és atraure els visitants de fora de Bescanó. "La gent del poble hi ha de participar i els de fora l'han de venir a veure", afirma Rosa. És per això que el nou president aposta per renovar el pessebre cada any, que cada Nadal hi hagi alguna novetat que sigui prou atractiva per als visitants. Aquesta edició el pessebre ha comptat amb uns 1.500 visitants, un 20 per cent més que l'any passat. Aquesta xifra ha estat valorada molt positivament pel president ja que cal tenir en compte que un dels tres dies de la representació va ploure, reduint notablement el nombre d'espectadors (només uns 150) en comparació amb els altres dos dies, el primer dels quals fins a 800 persones van veure el pessebre. "Aquest any els hem regalat un bolígraf del Pessebre Vivent de Bescanó a l'entrada perquè es recordin de nosaltres durant tot l'any!".

Els Reis de l'Orient van arribar a Bescanó amb més caramels que mai

UNA VINTENA DE PATGES VAN APROFITAR LA CAVALCADA PER ESTRENAR UN NOU VESTUARI

Els Tres Reis de l'Orient van arribar aquest any a Bescanó carregats amb més caramels que mai. Ses Majestat van repartir fins a vuitanta quilos de llaminadures, quinze més que en anys anteriors. La cavalcada va ser una autèntica pluja de caramels. Una altra de les novetats d'enguany ha estat que una vintena de patges -els portadors dels globus que il·luminen les carrosses reials- han estrenat indumentària, aprofitant el seu pas per la nostra població. Els nous vestits, que llueixen d'allò més, han estat confeccionats amb la col·laboració de modistes de Bescanó.

La Cavalcada va arribar, com ja és tradició, per darrera del pavelló, van enfilejar per l'Avinguda Assumpta i finalment van fer la recepció oficial a la plaça del davant de l'Ajuntament. Durant tot el recorregut un patge-speaker va estar amenitzant l'acte, fent intervenir a molts dels nens que havien anat a esperar els Reis amb els seus fanalets.

Un cop van arribar a l'Ajuntament, Ses Majestats van protagonitzar una entrada de pel·lícula i tot seguit van prendre possessió dels seus seients. Aleshores es va fer la tradicional recepció, en què tots els nens i nenes podien anar a recollir una mostra dels regals que aquella màgica nit els van deixar a casa seva. Així el rei Blanc va repartir pilotes, el Ros tota mena de joguines (cotxes, nines, ossets...) i el Negre va venir carregat de caramels i llaminadures. Melcior, Gaspar i Baltassar van repartir en aquest acte un 300 paquets cadascun i es van acomiadar dels nens de Bescanó pels voltants de les deu, tres hores més tard de la seva arribada.

Durant la nit van repartir els carrers de Bescanó entre els seus patges i van fer la intensa tasca de dur regals a totes les cases del municipi. Esperem que cap nen es quedi sense el seu regal.

10.000 cartrons, 2.500 cadires, 126 premis i 500 espatlles de pernil: la quina

LA DE BESCANÓ CONTINUA ESSENT LA MÉS POPULAR DE LES COMARQUES GIRONINES I ES CALCULA QUE AQUEST NADAL HI HAN ARRIBAT A PASSAR 3.000 PERSONES EN UN DIA

Un any més, la quina de les entitats esportives de Bescanó (el Club de Futbol, el de Bàsquet i el Patinatge) s'ha mantingut com la més popular de les comarques gironines, amb una assistència de fins a 3.000 persones en un dia. En total, en aquesta onzena edició s'ha fet quina 9 dies durant les festes de Nadal, els més intensos dels quals van ser el dia de Nadal i Sant Esteve.

És difícil d'imaginar la moguda que ha de comportar l'organització d'una quina com la de Bescanó però algunes dades ens en poden fer una idea aproximada: es van vendre uns 10.000 cartrons, fins a 2.500 cadires amb les seves corresponents taules omplien la pista del pavelló i es van donar 126 premis (entre els quals hi havia quatre viatges a París o Londres, 5 televisors, tres rentadores, tres assecadores i centenars d'ampolles de cava i torrons, a més de 500 espatlles de pernil). Aquest ball de xifres s'ha d'acabar d'amenitzar amb una assistència d'entre 1.500 i 3.000 persones al dia (vingudes fins i tot de les comarques barcelonines), que han permès als clubs esportius aconseguir els suficients diners com per cobrir el pressupost de tota la temporada, sense haver de recórrer als espònsors.

A la quina de Bescanó cada any hi va més gent. Tot i que des de fa quatre anys es van deixar de sortejar els populars cotxes que la van fer famosa, els participants a la quina de Bescanó han anat en augment cada any. Lluís Prats, president del Club de Bàsquet de Bescanó, explica que els dies en que se sortejaven els cotxes hi havia molta gent, molta més que els mateixos dies d'enguany, per exemple. Ara bé, la resta de dies la quina era més fluixa, comparat amb les darreres edicions. És per això que, en números globals, podríem afirmar que la participació a la quina de Bescanó ha anat en augment any rera any.

Fins a 126 premis

Enguany es va fer quina durant tres hores de nou dies diferents, amb un total de 14 jugades. Es premiaven les ratlles i les quines i al final s'han repartit 63 lots per a les ratlles i 63 més per a les quines, la meitat de les quals corresponien a premis especials, és a dir, amb regals més importants. Amb només deu euros, la gent podia passar tota la tarda jugant.

Un Sant Esteve ple de gom a gom

La Coral Josep Ruhí va cantar, com ja és tradició, a la missa de Sant Esteve. El concert va començar a quarts de sis de la tarda i la primera part va estar dedicada a la cançó catalana, com ara sardanes. Durant la segona part, encara amb més públic, la trentena de membres de la coral van cantar nades. La mitja part va ser amenitzada amb algunes peces de piano. En total, el concert es va allargar durant una hora i quart, i a continuació la majoria dels assistents van aprofitar per visitar el pessebre vivent. El 21 de desembre la coral també va oferir un concert al Centre Cívic Maria Gay de Girona.

Recepció de Nadal i lliurament de les Plaques d'Honor de la Vila

El 21 de desembre es va fer la recepció que cada any l'Ajuntament prepara per aquestes dates a les entitats, associacions i organismes del poble així com també a aquelles persones que en un moment o altre han passat per l'Ajuntament en qualitat de regidors o alcaldes. És també en el decurs d'aquesta recepció que es lliuren les Plaques de la Vila. Aquest any les persones a les quals s'ha reconegut amb aquesta dedicatòria han estat Llorenç Bonmatí, Josep Gri i Ferrando i Josep Girbal i Lladó.

Trobada annual dels socis de la Germandat de Sant Esteve

Els 150 socis de la Germandat de Sant Esteve es van trobar coincidint amb la diada per celebrar la seva junta anual. Després de l'ofici, els membres es van reunir en assemblea per passar comptes, repassar la memòria d'activitats de l'any, exposar els casos d'alguns dels socis necessitats i donar torn obert de precís i preguntes. Finalment van fer alguns canvis a la junta de la Germandat.

Récord d'extraccions durant l'època nadalenca

La Germandat de Donants de Sang han batut r cord d'extraccions realitzades durant el Nadal en la campanya passada, que es va fer el 27 de desembre a les escoles. En total, 112 bescanonins i bescanonies van voler donar sang coincidint amb el Nadal, xifra notablement superior a les 80 que se solien aconseguir en anteriors campanyes. La presidenta de la Germandat de Donants de Sang de Bescanó, Glòria Rigau, es va mostrar molt satisfeta del nombre d'extraccions no només per haver batut el r cord de bosses sinó també perquè "molts eren gent jove i aix  es molt positiu perquè són nous donants".

Cercavila i gran "cagada" del tió popular

Vint-i-quatre de desembre, dia del Caga Tió. Com a entrenament del que al vespre es troben a casa, la mainada del poble tenen a la tarda d'aquest dia un Caga Tió popular. A quarts de sis, davant l'Ajuntament, guitarristes i cantaires dirigeixen la cercavila per diversos carrers del poble on, en les diferents parades que es fan s'entonen les nades tradicionals que des de petits tots sabem cantar. Es reparteixen cançoners per tal que tothom pugui seguir la lletra, i, s'arriba a la Plaça de les Nacions, lloc on ens espera un preciós i enorme Tió. Després de fer les últimes refilades, nens i nenes, en grups de 10, picaran el soc cantant la cançó i aquest els respondrà amb un petit obsequi per a cadascun d'ells. Aquest acte, que és un dels tradicionals i populars de les dates nadalenques a Bescanó, té, al costat del Tió, un altre personatge que acompanya la cercavila i aporta il·lusió als infants: el Pare Noel, un pare Noel que, des de fa alguns anys, ens arriba motoritzat.

El pessebre de Sant Grau acaba a l'església de Vilanna

El 14 de desembre s'havia de celebrar la III edició de la pujada del pessebre a Sant Grau. La caminada es va fer, però el pessebre finalment es va instal·lar a l'església de Vilanna i no a Sant Grau. La causa va ser que les pluges van impedir fer el recorregut a peu. Una vuitantena de persones van formar part de la comitiva, entre elles els membres de la Colla Excursionista l'Isard, organitzadora de l'acte.

Pel matí el casal de Nadal i a la tarda el Petit PIN

La mainada de Bescanó s'ho ha passat d'allò més bé aquests dies de Nadal al casal als matins i al Petit PIN a les tardes. El Casal de Nadal, que s'organitzava per segon any, anava dirigit als nens de 3 a 12 anys i es va fer a les escoles, on uns monitors es feien càrrec de la mainada. A la tarda, els més menuts podien participar en el Petit PIN organitzat a les aules culturals de la plaça, on podien veure titelles, pel·lícules, o fins i tot jugar amb ordinador o gaudir d'un taller de maquillatge. Els més grans van tenir la seva "seu" a la sala d'Exposicions Sant Llorenç, on hi havia instal·lat un escalètric i ordinadors.

Els pessebristes fan el Betlem de l'església de l'Assumpta

Des de fa uns cinc anys un grup de veïns de Bescanó i Girona elaboren el pessebre que es pot veure a l'església de l'Assumpta durant les festes de Nadal. En total, entre cinc i sis persones participen en la confecció d'aquest Betlem, a al qual hi dediquen tantes hores com les seves feines els permeten. Cada any més, la visita al pessebre de l'Assumpta es consolida com una activitat ineludible durant les festes de Nadal.

Homenatge a la Vellesa

Neus Salvador

Com cada any, i organitzat per l'Ajuntament de Bescanó, el 20 de desembre passat es va celebrar l'Homenatge a la Vellesa. La diada va començar a les deu del matí quan tots els que hi anàvem vam pujar als autobusos que ens esperaven davant del Casal d'Avis. Un cop tothom va estar ben assegut vam sortir en direcció a Rupit. Tot i els giravolts que hi ha per aquell indret, el viatge va anar bé. Un cop allà, alguns van anar a missa i d'altres van fer una passejada pel poble. Quasi tothom, com no, es va atrevir a travessar el pont que es belluga. Tot seguit vam emprendre camí cap a Coll de Condreu, on ens esperava un dinar de Nadal d'allò més bo: sopa, peix, cuixes de gall d'indi, crema catalana i torrons, tot acompanyat de vi i cava. Quan tots estavem ben tips, ens va amenitzar la tarda el cantant Gregori juntament amb la seva filla, que ens van fer passar una tarda molt agradable. De tornada cap a casa tots ja pensàvem en la festa de l'any que ve.

Exposició de ponts sobre el riu Ter

El passat 17 de gener es va inaugurar a la sala d'exposicions Sant Llorenç la mostra "Ponts de llegenda. L'aliança entre l'eficàcia i la bellesa", cedida pel Museu de l'Aigua de Salt, en la que es recull tot un seguit de material i maquetes d'alguns dels ponts més emblemàtics i representatius que al llarg del temps han creuat el Ter. Paral·lelament, al Museu Etnològic i Històric es va poder veure l'exposició "Bescanó i el Ter", amb imatges locals.

Estanyol celebra la tradicional festa de Sant Andreu

Un any més, els veïns d'Estanyol van celebrar la diada del seu patró, Sant Andreu, amb la celebració de l'ofici solemne, una ballada de sardanes i la rifa del xai. La festa va començar amb l'ofici solemne, que va comptar amb la presència de la Coral Josep Ruhí. Com ja és tradició, l'església estava decorada amb pomes, de les quals aquest any se'n van recollir fins a vuitanta quilos. Aquesta iniciativa va començar ja fa moltes dècades després que els veïns van prometre al seu patró que si hi havia una bona collita li portarien els fruits de la terra. I aquell any la collita de pomes va ser molt important.

Bescanó acollirà una trobada de puntaires el 28 de març

El grup de puntaires de Bescanó, que es troben cada dijous al Casal d'Avis, organitzaran la trobada anual del col·lectiu el proper 28 de març, coincidint amb la Fira de l'Embotit. Aquest grup acostuma a participar en les diferents exposicions que es fan a la demarcació de Girona i de Barcelona. A la imatge, algunes membres del grup elaborant els seus treballs durant les festes de Nadal.

Records d'Estanyol en blanc i negre

L'AFICIÓ A LA FOTOGRAFIA DE MOSSÈN JOSEP VAQUER, QUE S'HAVIA FET CÀRREC DE LA PARRÒQUIA D'ESTANYOL DE 1956 A 1966, HA PERMÈS FER UNA EXPOSICIÓ AMB UNES 300 IMATGES, MOLTES DE LES QUALS TOT JUST S'HAN REVELAT ARA

Per Glam Comunicació

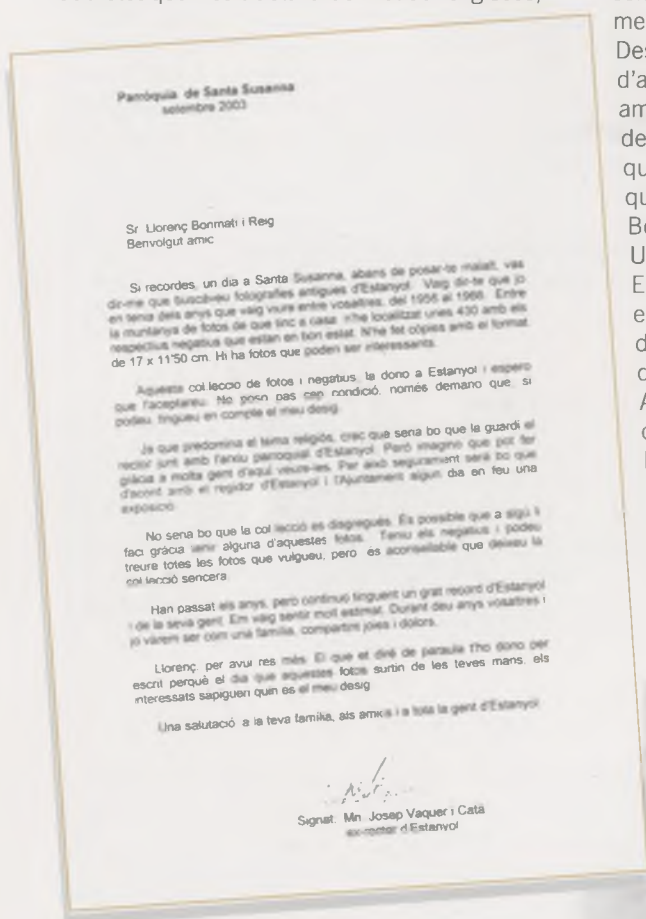
Segurament molts veïns d'Estanyol han estat recordant darrerament com era el poble fa gairebé mig segle. Aquesta evocació al passat ha estat possible gràcies a l'afició a la fotografia de mossèn Josep Maria Vaquer, que es va fer càrrec de la parròquia de l'any 1956 al 1966. Ara, unes quantes dècades més tard, una trobada entre el mossèn i Llorens Bonmatí, veí i exalcalde d'Estanyol, ha permès recuperar 430 imatges, la majoria de les quals han estat el centre de l'exposició que es va poder visitar del 30 de novembre al 7 de desembre.

Mossèn Josep Maria Vaquer era un gran aficionat a la fotografia. Els més grans del municipi encara el recorden carregat amb la màquina amunt i avall del poble prenent imatges. Diuen que era com el fotògraf oficial: acte que es feia, acte que retratava. Sobretot quan es tractava de motius religiosos,

com ara comunions. Podríem dir que tots els infants que van combregar mentre ell era el mossèn d'Estanyol tenen la seva fotografia del moment. Després de deu anys al poble, Mossèn Vaquer hi va fer amistats. Una d'aquestes persones és en Llorens Bonmatí. Un dia de l'estiu passat que ambdós es van retrobar, el mossèn li va comentar que tenia un bon grapat de fotografies d'Estanyol, moltes de les quals encara estaven en rodet, i que li faria molta il·lusió que quedessin a mans del poble. També volia que la gent que hi surt en poguessin tenir còpia. És per això que Llorens Bonmatí i un grup de veïns d'Estanyol van posar fil a l'agulla.

Un cop revelades, va començar la tasca de classificació de les fotografies. Es va fer temàtiques: excursions, processons, paisatge del poble, espectacles (pastorets, teatre escolar...) comunions i la missió. Aquest darrer apartat, englobava les fotografies que va fer durant una setmana que els veïns d'Estanyol van destinar a fer exercicis espirituals intensius. A partir d'aquell moment la feina més important ja estava feta; només calia preparar l'exposició i obrir-la al públic.

Durant una setmana prop de 700 persones es van apropar a veure les fotografies de Mossèn Vaquer. Durant aquells dies, els comentaris més habituals eren "que el coneixes aquest?" o "que recordes allò?"... La mostra va permetre que els visitants fessin una mirada al passat i somniessin durant una bona estona.

Còpies per als veïns

Una de les voluntats del mossèn és que aquest recull de fotografies quedi a la parròquia del poble i també que qui les vulgui en pugui gaudir. I és per aquest motiu que els organitzadors les estan muntant en àlbums i les passaran a format digital perquè quedin a l'arxiu de Bescanó. Paral·lelament, tots els veïns que en volen conservar un record a casa, han pogut demanar còpies de les fotos. Se n'han sol·licitat més de 200. Però els organitzadors creuen que aquesta xifra augmentarà quan els àlbums estiguin enllestits, perquè la gent s'ho podrà mirar amb més calma i tranquil·litat.

PROCESSION D'ESTANYOL

EXCURSIÓ A NÚRIA

EXCURSIÓ A MONTSERRAT I PASSEIG A BARCELONA. NOIES D'ESTANYOL

EXCURSIÓ

TROBADA DE CÒRS QUE ANAVEN A CATECISME

BAIXADA AMB LA MARE DE DÉU DE FÀTIMA

Gent arrelada a Estanyol

L'exposició va aixecar una gran expectació entre la gent que té les seves arrels a Estanyol. Van venir d'arreu de les comarques gironines i tots van quedar entusiasmats. Els va permetre veure aquells companys de quan eren petits i que ara tenen més de cinquanta anys, i recordar les obres de teatre i altres esdeveniments que s'organitzaven al poble.

“De petit era un nen més que jugava a futbol”

ENTREVISTA A ALBERT JORQUERA, PORTER DEL BARÇA

Per Viky Blanco

Podríem afirmar que el debut al Camp Nou d'Albert Jorquera el passat 17 de gener ha fet caducar aquesta entrevista i, vist el seu bon paper, aquesta s'hauria de repetir. Però des del Consell de Redacció de la Pilastra hem volgut mantenir-la tal qual per fer-nos una idea de com era per ell jugar al Camp Nou. Un somni fet realitat. Felicitats Albert!!

L'ALBERT, EL CINQUÈ DE L'ESQUERRA ASSEGUT, DE BEN PETIT JA JUGAVA A FUTBOL.

L'últim dissabte de l'any, les gotes relliscaven del cel i els carrers se submergien sota el bronzir del vent que gelava els termòmetres de les parets. A mitja tarda, no es veia ni una ànima pels carrers de Bescanó. Ens refugiem del plugim sota les voltes de la plaça de les Nacions. Té tot l'aire del simpàtic vergonyós que mai ha trencat un plat. Es diu Albert Jorquera, té 24 anys i aquest any es els tercer porter de l'equip blaugrana.

Nét i fill de dos porters de la vila. D'aquí pot venir l'afició...

De ben petit al pati de l'escola jugàvem tots els nens a futbol. El meu ídol era l'Urruti i potser per això feia de porter. El pare me n'ensenyava, com qualsevol pare, però no va ser fins més endavant que vaig saber que tant el meu avi com el meu pare havien estat porters. A mi m'agradava jugar en aquesta posició i com que ho feia bé, doncs aquí em vaig quedar.

Es veu que la vas encertar, si no... com expliques la teva trajectòria?

Treballant molt! Vaig començar amb 6 anyets al Bescanó amb tota la colla de l'escola, fins als 12 que vaig marxar al Vilobí durant dos anys més. Als 14 vaig entrar al Barça.

El gran somni, no?

Em feia molta il·lusió. A la Masia et trobaves amb nois de la teva edat, amb les teves mateixes aspiracions, vivint unes colònies permanents i fent el que més t'agrada. Els recordo com els millors anys de la meua vida... de moment.

AMB ELS SEUS COMPANYS DE LA MASIA SEMPRE VAN FER UN BON EQUIP.

Ho pintes molt bé...

És que està molt bé. Però també haig de reconèixer que al principi va ser molt dur. Quan arribes allà deixant el poble i la teva gent, llavors prens consciència. Les coses quan passen no es pensen, es pensen molt més tard. La il·lusió d'anar al Barça és tan gran que només la disfrutes quan t'hi dediques professionalment i veus que tot allò que vas plantar en el seu dia ha donat el fruit.

Tinc entès que allà has fet grans amistats?

Sí, però totes del futbol. A nosaltres no ens permetien tenir moltes amistats fora de l'ambient. Però durant als anys de la Masia ens vàrem fer inseparables amb en Gabrí -de fet, és el meu millor amic-, sempre hem estat molt units i l'he portat molts de cops a Bescanó.

Fent poble...

Jo hi vinc molt sovint aquí, com a mínim m'escapo un cop al mes. Sempre que tinc festa o durant les vacances d'estiu.

Però aquest estiu has estat una mica enfeinat...

Amb la gira nordamericana. Allà vaig fer el meu debut al primer equip -encara que no de forma oficial- a Washington contra el Milà. No ho oblidaré mai perquè és un dels moments més gratificants de tota la meva carrera esportiva.

Últimament es diu de tu que brilles amb llum pròpia, igual que la teva indumentària taronja. Es superstició o glamour?

Glamour, el que es diu glamour, no. M'agrada el taronja perquè és un color molt alegre i cridaner. L'any passat amb el Barça B vaig començar a vestir-me d'aquest color. Durant força partits no em van fer cap gol, i com em va portar sort...

...Doncs per precaució! I per precaució t'has plantejat el futur?

Estic estudiant gemmologia, perquè a casa tenim una joieria a Girona. I aquí al poble som els rellotgers, llavors seguiria amb la tradició familiar.

Veig que ets un noi molt tradicional, però el tema esportiu l'aparcaries?

La veritat és que m'agradaria portar el nens del poble, però anar més enllà professionalment, no.

En el pròxim número de la Pilastra, entrevistarem en Marc Crosa que juga amb el Cadet A del Barça. Tu que saps de què va tot això, li podries donar algun consell?

Que segueixi sent ell mateix, tal com és. Jo el conec i amb la seva constància i el seu treball acabarà fent coses més importants de les que he fet jo.

El qüestionari

EDAT: 24 anys

AFICIÓ: els gossos, sobretot els pastors alemanys. En tinc nou.

EL SEU PITJOR DEFECTE: no ho sé... diuen de mi que sóc tossut.

I LA SEVA MILLOR VIRTUD: em considero una persona treballadora.

QUÈ CREU QUE LI FALTA AL POBLE DE BESCANÓ: no li falta de res!.

QUÈ LI SOBRA: ...res.

UN SOMNI PER COMPLIR: jugar al Camp Nou.

El Nadal a l'escola

ENS AGRADA CELEBRAR EL NADAL. I EN AQUESTS TEMPS QUE CORREN DARRERAMENT ENS CAL VIURE MOLT INTENSAMENT L'ESPERIT DE LA PAU I MANTENIR FERM EL SENTIMENT D'IDENTITAT DEL NOSTRE PAÍS. I A L'ESCOLA HO FEM AMB EL PESSEBRE, LES NADALES, LES REPRESENTACIONS, EL TEATRE, EL TIÓ, LA XOCOLATADA...

La decoració

Aquest any hem fet un calendari d'advent molt gran. Ocupava una part de la paret de l'entrada de l'edifici de Primària. Hi havia 25 finestretes i a cada finestreta hi vam dibuixar un desig per a aquestes diades. Cada classe en va fer dos i cada dia al matí obríem una finestreta. Ens va quedar molt bonic, com podeu veure.

El pessebre

Sempre hem fet el pessebre a l'entrada i cada any hem buscat un tema diferent a l'hora de plantejar les formes, les cases i les figures. La tasca comença força abans de Nadal quan comencem a fer les cases (bé aquest any eren castells). Hem volgut fer un

pessebre de fades i follets. Primerament els de 6è nivell vam fer els castells amb tubs de paper, cola i paper de cuina. Després vam pintar tota l'estructura de colors vius. Tot i ser una tasca divertida també va ser llarga i de vegades ens costava que les torres dels castells ens quedessin rectes. Tot i això, el resultat fa molta patxoca. Ja s'ha convertit en una tradició més de l'escola que el pessebre el facin els nens i nenes de Cicle Superior, tot i que a l'hora de muntar-lo sempre hi ha voluntaris d'altres nivells.

Les representacions

Els dies 18 i 19 de desembre vam fer unes representacions dedicades als pares. Totes les representacions van tenir una gran acceptació i vam poder gaudir d'una bona presència de pares.

El programa de representacions va ser aquest:

Alumnes d'Educació Infantil: Les Figures del pessebre de Joan Llongueras, al pati d'Educació Infantil.

Alumnes de 1r: Nadales al vestíbul de l'escola.

Alumnes de 2n: El Caga Tió al porxo del pati gran.

Alumnes de 3r: Recital de poemes de Nadal en català, basc, gallec i castellà.

Alumnes de 4t: Dansa medieval al porxo del pati gran.

Alumnes de 5è nivell: Representació del poema del Pessebre de Joan Alavedra al vestíbul de l'edifici de Primària

El teatre de 6è nivell

Ja fa molts anys que els nois i noies que marxen de l'escola fan una representació de teatre per aquestes diades de Nadal, sota la direcció de la Srta. Francesca. Aquest any han representat "El testament d'en Nasi", una obra molt divertida que explica les desventures de la Quitèria quan es queda vídua d'en Nasi.

La xocolatada

I per acabar la xocolatada que, com cada any, ens preparen les cuineres de l'escola. La Sra. Isabel, la Sra. Olga i la Sra. Carme. També hem de dir que era molt bona i ens la vam menjar al pati amb un bon grapat de galetes per fer-la baixar...

Sortida a Figueres dels alumnes de Cicle Mitjà

TORNANT A L'ESCOLA VAM REPASSAR EL QUE HAVÍEM APRÈS A L'ALT EMPORDÀ. VAM FER UN TEXT AMB L'EXPLICACIÓ I TAMBÉ VAM TREBALLAR ELS PEUS DE FOTO. AQUÍ PODEU VEURE EL RESULTAT

Per Genís Llach

Els nens i nenes de tercer i quart de l'escola de Bescanó vam anar d'excursió a Figueres. Vam fer dues visites: el castell de Sant Ferran i el museu Dalí. Entremig vàrem dinar. El castell de Sant Ferran té unes muralles molt gruixudes. Fan 20 metres d'ample i 15 d'alt. Ocupa una gran extensió, hi cabrien 32 camps de futbol. Després de dinar vàrem anar a veure el museu Dalí. Vàrem entrar al museu i ens va acompanyar una guia que es deia Fina. Vàrem jugar a un joc de pistes. Ens va donar un mapa per trobar les sales. A cada sala hi havia uns quadres i havíem de trobar els quadres que ens deia. Després vam anar al pati on hi havia un cotxe que a dintre hi plovia. Va ser el que més em va agradar.

VAM FER UN JOC PER EXPLICAR COM ERA UN SETGE EN UN CASTELL

ESTEM MIRANT CAP A DALT. QUÈ ENS DEUEN EXPLICAR ?

ELS DE 4T ESTEM ESCOLTANT LES EXPLICACIONS DE LA MONITORA A LA SALA DE LA CÚPULA DEL MUSEU

Sortida dels alumnes de 4t al riu Ter

ELS ALUMNES DE 4T VAM APROFITAR LES ACTIVITATS SUBVENCIONADES PER L'AJUNTAMENT DINS LA SETMANA VERDA DE BESCANÓ PER A ANAR A FER UN ESTUDI DEL RIU TER

El dia 11 de novembre del 2003 els alumnes de 4t vam anar a la Pilastra a fer un estudi dels bioindicadors i la qualitat de l'aigua del riu Ter i en vam treure aquestes conclusions:

L'aigua era poc tèrbola. Prop del lloc d'observació, la vegetació era espaiada i només donava ombra a una petita part a la vora del riu. Vam poder veure que hi havia ocells, alguns insectes i aràcnids. També vam poder estudiar macroinvertebrats. Ens va fer gràcia una mena de cuc que vam trobar damunt d'una fulla seca. Mesurava uns 5 mm. Era de color taronja i tenia uns ulls negres. Ens van explicar que menjava fulles.

A prop d'aquell lloc hi vam poder observar: fulles, sorra, pedretes... També hi havia arbres (plàtans, freixes, pollancre i algun om) i una carretera.

El lloc no estava gaire net, ja que hi vam trobar llaunes, papers, bosses de plàstic, bosses plenes de deixalles i a més se sentia molt el soroll dels cotxes que passaven per la carretera. Ens van explicar que del soroll que se sentia se'n deia contaminació acústica.

MIREM LA TEMPERATURA DE L'AIGUA (FOTO SUPERIOR) I ANOTEM EN UN QUADERN EL QUE OBSERVEM

Evocació des del cor

A TERESA CARRERAS I CABALLÉ, QUI ENS VA DEIXAR EL 30 DE DESEMBRE DE 2003

Amarada per les llàgrimes del buit que m'ha deixat la meua àvia, la Teresina de Can Solaric, en realitat, des de les pàgines sempre eternes de La Pilastra, vull homenatjar la dona treballadora del camp català.

No sempre s'ha valorat, com cal, la feina de les esposes dels hereus: treballar per produir, matinejar per rendir millor, aguantar per no deixar perdre la hisenda i els béns. I és que el dret civil català, des de l'edat mitjana, ha consolidat una institució, la de l'hereu, que, a canvi de sacrificar fins i tot la família, ha arrelat la masia catalana, fent que generacions i generacions habitessin al mateix mas, sense plantejaments de canvi de domicilis nuclears.

Aquesta microeconomia rural mantenia l'orgull familiar i la seva estabilitat territorial i estructural. En aquest negoci, però, la Teresina – de Teresines n'hi ha

hagut moltes a la Catalunya Nova- feia de tot i molt bé: des dels seus orígens, Can Llorà Petit, on els seus pares, en Pere i la Lluïsa, li mostraren el dia a dia de les feines del camp, fins a Can Solaric, ja casada amb Joan Vilamitjana, l'àvia no es queixava mai de les tasques camperoles, algunes molt feixugues, – segar menjar pels marges, abeurar els animals, llaurar amb els bous, sembrar gran extensió de vessanes amb les mans, recollir el blat, batre les garbes, ventar el cereal, carregar les bales de palla al remolc, tragar feixines, feinejar l'hort i tenir-lo com un jardí, mantenir l'entorn del mas net i ple de bons fruiters, i, també, mantenir totes les persones que vivien al mas, després de maridada –sogres, avis, fills-: se'ls havia de donar el dinar a l'hora o preparar la vianda pels temps de més feina al camp.

La Teresa ho havia de fer tot i més, i sense embuts; ho tenia molt assumit i ho portava amb molta dignitat, respecte als avantpassats i fe amb les generacions futures –desgraciadament, però, el seu fill Agustí, que fa vint-i-tres anys que ens deixà, no acomplí les seves il·lusions-.

Per Dolors Vilamitjana i Carandell

Malgrat la pèrdua irreparable del seu fill, l'àvia seguia lluitant pels descendents i la seva fe li dóna l'empenta indispensable per continuar conreant els camps, netejant els marges, alimentant els animals, escalfant la llar, sembrant les patates, aguantant el negoci perquè valorava la suor ancestral.

Del seu pare, en Pere Carreras, d'aspecte bonhomíós i bru vermellenc de cara, va aprendre a augmentar els rendiments del camp, ja que feia de boscatser, sobretot en les èpoques de l'any en què no hi havia gaire feina. De la seva mare, la Lluïsa Caballé, aprèn l'exemple de l'entrega, la bona mare de família, de set fills, i bona esposa.

La Teresina de Can Solaric va saber seguir els valors dels seus pares. Els seus ulls plens de bondat, la seva faç vermellenca i fina alhora – la rudeza de la tasca camperola no li impedeix ésser presumida i divertir-se amb la sardana i els balls amb el seu marit-, les arrugues d'unes mans que han girat mig món són el signe d'una constància, sense queixar-se mai. No hi ha hagut mai temps per les protestes i el deixar-ho per demà. Al

L'Ajuntament convoca el setè concurs literari de Bescanó

ELS QUE HI VULGUIN PARTICIPAR HAN DE PRESENTAR
LES SEVES OBRES ABANS DEL 26 DE MARÇ

Un any més, l'Ajuntament de Bescanó ha convocat el concurs literari, els premis del qual s'entregaran coincidint amb Sant Jordi. Aquest concurs de contes i narracions curtes vol premiar, potenciar i difondre la creació literària dels nens i nenes del C.E.I.P. Dr. Sobrequés.

Les obres presentades hauran de ser escrites en català, originals, inèdites i no premiades en altres concursos. Només s'admetrà una sola obra per autor i categoria. El tema és lliure en totes les categories (A: P-5, B: 1er, C: 2on, D: 3er i 4rt i E: 5è i 6è). Els escrits hauran de ser d'un màxim 3 fulls DIN A4 per una sola cara. S'admetran treballs mecanografiats o manuscrits (amb lletra entenedora) i il·lustracions integrades en el text.

Cal presentar tres exemplars de l'obra en suport de paper dins d'un sobre on s'hi llegeixi "Setè Concurs Literari Bescanó" categoria infantil per al C.E.I.P. Dr. Sobrequés. El sobre contindrà, a més, una plica tancada a l'exterior de la qual s'escriurà el títol de l'obra, la categoria (A,B,C,D,E) el pseudònim i, a l'interior, les dades de l'autor (nom, cognoms, pseudònim, adreça, telèfon, i fotocòpia del document d'identitat).

Els treballs s'han de presentar abans del 26 de març a la biblioteca. Els membres del jurat escolliran quatre obres per cada categoria. L'acte de proclamació dels guanyadors i lliurament dels premis es farà el dia 23 d'abril, diada de Sant Jordi, al mateix C.E.I.P. Els premis consisteixen en lots de material escolar, jocs i material educatiu, a més de la publicació de les obres a la revista municipal "La Pilastra".

El català: una llengua perdurable

Per Gavina62

Per raons històrico-polítiques la major part de la població catalanoparlant viu dins els límits de l'Estat espanyol. Aquest territori comprèn les tres comunitats autònomes de Catalunya, Balears i País Valencià, essent Catalunya l'àmbit territorial en el que la llengua catalana té la seva principal implantació.

Durant els darrers anys, a Catalunya, com a moltes altres comunitats, ha arribat gent immigrant cercant noves oportunitats (treball més ben remunerat, millor qualitat de vida etc.). Amb aquesta onada de cultures de diferents parts del món el català, com a llengua, es posa en perill perquè la majoria, o bé parla castellà com a llengua materna o l'han après perquè pensaven que venien a viure a Espanya. A més, habitualment es dona la situació que quan un estranger parla en castellà a qualsevol lloc, ciutat o poble, la gent no respon en català, pensant que no l'entén. Aquest acte de bona fe, atempta, sense voler, al fet que cada vegada el català es parli menys.

També és veritat que la majoria d'immigrants s'esforcen i s'interessen en aprendre a través de classes que els ajuntaments impulsen. Tot i així, en sortir al carrer només una minoria li parla en català.

Així doncs, pensem per un moment: imaginem que aquesta és la gent senzilla que té ganes de viure i integrar-se a la societat, el fet d'anar aprenent el català de mica en mica, ajuda a que cada vegada es van integrant més i amb la seva ajuda es construeix el futur. Per això mateix no es pot permetre que el català com a llengua desaparegui.

camp, s'havia de fer el que calia a cada moment i hi havia feines que no es podien posposar.

La meva àvia, amb saviesa magistral, mantenia l'esperit familiar unit i donava afecte a qui el necessitava. He de dir que mai em mancà el seu coratge.

Mentre la Teresina era a Can Solaric sempre hi havia un plat a taula per qui venia –ella deia que “la carn als ossos hi està molt bé”; sempre tenia un somriure en les adversitats i les seves fermes creences religioses la portaren a l'esperança, fins i tot, després de la mort de l'Agustí. Quanta resignació i conformisme! I sobretot quanta bondat amagada!

Dones com ella han sabut perpetuar les arrels de Catalunya. Com a néta em sento orgullosa dels valors tradicionals que m'ha ensenyat i, com a catalana, em sento molt endeutada amb el tarannà de tantes Tereses Carreras, fonts de transmissió de la saviesa popular, els costums de la masia catalana i els símbols entranyables de les comarques més autèntiques de Catalunya, encara a ple segle XXI.

I és difícil de fer el que va fer l'àvia si no hagués tingut totes les virtuts esmentades. Se n'ha anat al Cel amb una noble trajectòria temporal i amb les mans ben plenes d'obres ben fetes i sembrades. Espero que no em deixi mai el seu alè.

Una nova temporada pel Club Bàsquet Bescanó

L'EQUIP SÈNIOR MASCULÍ AQUEST ANY DISPUTA LA LLIGA A LA CATEGORIA DE 2A CATALANA

Xavier Soy Ros

Ningú no podia esperar a final de la temporada passada que, després d'una irregular promoció d'ascens, l'equip sènior masculí de l'entitat participés a la lliga en la categoria de 2a Catalana. No obstant, les gestions fetes a última hora pel Club, la reestructuració de les categories i, en especial, la renúncia d'algun altre equip a participar en aquesta categoria, han permès al Club Bàsquet Bescanó disposar, per primera vegada, d'un equip a la categoria de 2a Catalana.

L'equip sènior masculí

Tot i mantenir el mateix bloc que l'any passat (amb alguna excepció), les lesions sofertes durant la primera fase del campionat, la inexperiència en la categoria i la manca de sort en moments crucials de partits, han provocat que la primera volta de la lliga no hagi estat prou bona. No obstant, la "pinya" del grup per tirar endavant l'equip i els darrers resultats de l'última part de la primera volta ens permeten ser optimistes per salvar la categoria a final de temporada (objectiu principal del Club). La clau d'aquesta esperada reacció cal buscar-la en els propers partits al pavelló municipal del qual no pot sortir cap equip amb els punts que l'acreditin com a guanyador del matx.

Quatre equips en les diferents categories del bàsquet gironí i català

Com ha succeït els darrers anys, el Club mou aproximadament un centenar de persones a l'entorn dels quatre equips participants en les diferents lligues de la Federació Catalana de Bàsquet. La Junta Directiva escollida la temporada passada ha consolidat el projecte i pot aspirar a assolir nous objectius per tal d'afiançar la pràctica del bàsquet al nostre municipi, amb una història que ja compta amb quinze anys! Aquest any, doncs, el Club disposa d'un equip infantil femení, un cadet masculí, un cadet femení i el sènior masculí. Deixant a part aquest últim, la resta d'equips (amb diferent sort per a cadascun d'ells) estan disputant les lligues organitzades per la Delegació de la Federació Catalana de Bàsquet a Girona.

L'EQUIP D'INFANTIL FEMENÍ.
L'EQUIP DE CADET MASCULÍ.
L'EQUIP DE CADET FEMENÍ.

Adhesió a diverses campanyes i activitats

Cal dir que aquest any el Club Bàsquet Bescanó ha tornat a participar en l'organització de la Gran Quina de Bescanó. A més, s'ha adherit, també, a la campanya "Encistella per l'escleròsi múltiple" que es va celebrar el dia 14 de febrer a tot Catalunya i, a Bescanó, a les instal·lacions del pavelló municipal coincidint amb el fet que tots els equips de l'entitat disputaven els seus corresponents partits a casa. El Club també participa en la campanya endegada per la Federació Catalana de Bàsquet, amb el suport de la Diputació de Girona i "La Caixa" per promoure el joc net en la pràctica del bàsquet, especialment, en les categories inferiors. I, com no, el Club també s'ha adherit a la Selecció Catalana de Bàsquet amb la finalitat que, més enllà de la disputa d'un únic partit oficial durant les Festes de Nadal, sigui reconeguda a nivell internacional aquesta selecció esportiva catalana.

Judit Serrat, instructora oficial de tennis

L'entrenadora de tennis de Bescanó ha superat amb èxit les proves oficials per ser instructora professional. Judit Serrat es va desplaçar a Madrid a treure's els títols d'instructora del Registre Professional de Tennis Nivell 1. Al maig i a finals d'octubre va tornar a anar a Madrid per obtenir el títol que li permet entrenar mainada de tres i quatre anys. Després d'haver superat aquests examens, la Judit ha seguit totes les normes i directrius establertes pel Registre Professional de Tennis amb el professor i president Lluís Medeiro i Adrian Rattenbury, Chuiieff Executive Officer. (A la foto, la segona començant per la dreta).

Quatre consells de jardineria

Jaumi

Hola amics!

Ja hem passat Sant Antoni i la setmana dels barbuts, diuen que per aquesta setmana fa molta fred, però de moment res de res. Si ens fixem amb els ametllers veurem que ja estan florits i també altres arbres ja volen botonar.

Davant aquest temps, ja podem anar a podar ràpid els últims arbres o arbustives caducifolis que tinguem, i que no ho hàgim podat abans.

Podem començar a plantar rosers, liles... tota mena de fruiters. Cal que tinguem una mica de cura amb els tarongers, llimoners i altres cítrics en general, ja que pot fer alguna glaçada sorpresa d'última hora, per això aquests últims potser seria millor esperar fins al febrer o març, segons veiem com va la fred.

Referent a les Nadales o Ponseties que tenim a casa, potser encara tenen

bon aspecte. Mireu de netejar les fulles seques i regueu-les cada setmana. Es poden trasplantar però les fulles es tornaran verdes amb el temps.

Si per Nadal vàreu plantar les Abies o Piceas al jardí, a mitjans de febrer penseu a fer-hi una bona adobada i regar-les.

En els centres de jardineria i vivers ja disposen de tot tipus de rosers i varietat de fruiters. Deixeu-vos aconsellar amb els rosers perfumats per fer rams i el mateix amb les classes de fruiters.

Podem començar a fer tractaments amb olis d'hivern als fruiters. Si tenim intenció de plantar mimoses us aconsello que la planteu empeltada. La més resistent a la comarca del Gironès es la mimosa d'Albata, que són les primeres a florir.

Hem passat un gener sec i ventós, no hem de ser exagerats amb regar, però hem de pensar-hi.

Les Hortènsies comencen a puntejar petites fulles. Si voleu, podeu podar l'excés de tiges a l'alçada per formació de planta, no els passarà res, més aviat al contrari.

Bé, esperem que no vinguin freds gaire tardanes i traïdores.

Fins ben aviat!

Us proposem una excursioneta de gairebé dues hores sense haver de marxar de Bescanó

DURANT L'ITINERARI ES PODEN VEURE VISTES DE SANT GRAU, ROCACORBA, EL PIRINEU I LA MARE DE DÉU DEL MONT

Andreu Batallé i Soms

Després d'haver estat vàries Pilastres sense sortir cap itinerari de Bescanó a la nostra secció d'Entre Camins i Corriols, ara en proposem una: sortint des del pavelló anar en direcció a la Torre, Can Pisserra, la Miquela, el Porxo, Can Casalets, Can Roqueta i retorn al nostre municipi.

Sortim des del davant del pavelló esportiu, en direcció a la Torre. Sense arribar-hi, trenquem a la dreta pel camí que s'endinsa cap al bosc i que passa per sobre unes feixes amb noguers, on hi ha unes gosses. (5 minuts de caminada)

Passem pel darrera de Can Pisserra i seguim el trencant que puja a l'esquerra. Just en aquell moment, es troba Can Gançola, una casa de pagès que està semiabandonada.

Després passem pel costat d'una construcció separada de la casa i mig enrunada i continuem pujant per un corriol, força malmès per l'aigua i vorejat per boscos d'alzines, suros i algun roure, amb un sotabosc de brucs i marfull. (10 minuts de caminada)

El camí tomba a l'esquerra i s'eixampla. Si el seguim un centenar de metres més, gira a la dreta. En aquest punt i a mà esquerra, amb força pendent, hi ha un caminet que baixa enmig de pins, el qual, si l'agafem, ens portarà directament a la Torre. (25 minuts de caminada)

Vistes a Sant Grau, Rocacorba i al Pirineu

Continuem l'itinerari i veiem que el camí es torna a estrènyer i que perd la pendent. Arribem a un turonet amb vistes a Sant Grau, Rocacorba i, si el dia és clar, fins i tot es veu el Pirineu (30 minuts). Veiem un encreuament de camins. Cal que agafem el de la dreta, que porta a Mas Casilda. Una mica més endavant a l'esquerra n'hi ha un altre que baixa directament a Bescanó, sortint a les vall-lloberes. Però continuem per la pista que hi ha al davant i pugem una forta pendent amb la qual arribem a la part més alta del recorregut. Des d'aquest punt podem contemplar la Salut, el Far i els cingles de Tavertet i, més al fons, el Puig Sacalm. A l'esquerra del turó hi ha un terme que assenyala que ens trobem a dalt de la Miquela. Al cap de poca estona de baixar es pot veure el Campanar de Sant Roc, part del nucli urbà de Salt i de Girona. El camí continua baixant entre suros i pins. (55 minuts de caminada)

CAN PISSERRA

LA TORRE

Una hora de caminada

A la dreta trobem el Porxo, una casa construïda recentment com a segona residència sobre les restes d'una casa de pagès, i a l'esquerra es pot veure la Mare Déu del Mont. Passem el Porxo i ens trobem un tros de camí emporlanat, i a la dreta hi ha una carretera que si la seguïssim ens portaria a l'empresa Nitris i a Vilablareix. Sense agafar-la, hem de seguir cap a una casa mig en runes: es tracta de Can Casalets. Abans d'arribar-hi cal trencar a l'esquerra, perquè el camí que baixa de front porta a Montfullà (1 hora de caminada).

Anem per una carretera entre sureres bastant grans. Sobre el marge esquerra hi ha el suro del bony, del qual he parlat en altres rutes (1 hora i 10 minuts de caminada).

Quan la carretera gira a la dreta ens trobem amb una plantació

de suros petits enmig dels més grans. Seguim per un corriolet que hi ha a l'esquerra. Ara que s'ha tallat el bosc, podem veure una magnífica vista de Bescanó i del Pla de Sant Gregori.

Al final del corriol a la dreta, retrobem la carretera que hem deixat. Cal que seguim uns 200 metres fins a un trencant que hi ha a l'esquerra que, fent una baixada molt pronunciada, porta a Can Roqueta –amb les seves quatre parets, sense teulat i amb els magnífics lladoners davant-.

Hem de seguir baixant fins per la carretera fins que arribem al camí de les vall-lloberes, i de nou ja som a Bescanó (1 hora i 50 minuts).

DES D'AQUEST PUNT ES POT VEURE UNA MOLTA BONA VISTA DE BESCANÓ

La colla excursionista l'Isard

Sortides realitzades al llarg del 2003

19-01-03 Tram per la Costa de Cadaqués a Llança
 02-02-03 Des de Can Toni Gros pujada a Nostra Senyora de Cabrera
 09-03-03 Hivernal desde Vallter 2000 al Pic de la dona
 23-03-03 Pujada al Taga des d'Ogassa
 12-04-03 Pic de Costabona per Espinavell
 18/20-04-03 Per la Vall de Boí al refugi Ventosa i Calvell i pujada al pic de Montardo
 04-05-03 Marxa de Bescanó
 24-05-03 Matinal al Matagalls
 28-06-03 Comapedrosa d'Arinsal a Andorra
 12-07-03 Gorgues de Caransà per Thues - França

15/17-08-03 Per la vessant francesa: Pica d'Estats
 30-08-03 Marxa nocturna per Bescanó
 21-09-03 Travessa Vallter-Núria
 12-10-03 Des de Setcases, volta al Gra de Fajol
 26-10-03 Matinal al Castell de Montgrí, per Santa Caterina
 14-11-03 Pujada del pessebre a Vilanna

D'altra banda, el 18 de gener es va fer una caminada per la costa des del Far de Palamós al Far de Sant Sebastià, passant per la Fosca, Cala Salguer, Platja del Castell, Calella de Palafrugell, i el Far de Sant Sebastià. En total hi havia uns 60 excursionistes.

Roser Codina: "Fa dos anys vam decidir créixer a través de franquícies"

Propietària de La Cresta

Quan fa que van obrir el negoci?

Ara fa deu anys. Abans es deia Can Narcís però fa dos anys vam decidir de canviar el nom i posar La Cresta, perquè vam tenir la idea de créixer a través de franquícies, i aquest nom tant pot ser català com castellà. Així que avui en dia, a part de la rostisseria de Bescanó, en tenim una altra a Figueres i dues franquícies, una a Olot i una altra a Palafrugell.

Així que el negoci familiar ha anat creixent...

Doncs sí. Ja som 25 persones treballant a La Cresta: 12 a Bescanó i 13 a Figueres. A banda de les franquícies.

I com ho ha de fer la gent si està interessat en muntar alguna botiga franquiciada?

Han de trucar al 972442726. Nosaltres els donem tot l'equipament necessari, els ensenyem i ja poden obrir el seu local amb tot muntat.

I quins productes podem trobar a La Cresta?

Pollastre, conill, espatlla de xai, costelló de porc, cap de llom, botifarres, ànec, cabrit i porquets per encàrrec, canelons casolans i tota mena de fregits, a més d'algun complement com ara cargols, amanida, esqueixada, escalivada...

I, per exemple, quants pollastres fan vostès en un cap de setmana?

No li sabria dir, però moltíssims.

I quin és el seu producte estrella?

El pollastre, el costelló de porc i els canelons.

I de canelons... quants en venen?

Doncs uns 3.000 el cap de setmana. Tenen molt d'èxit!

A més, també fan menjars populars, no?

Sí, fem menjars en festes de poble, per a grups esportius i festes de final de curs a les escoles.

Quin és el seu menjar preferit?

El foie d'ànec, i això que no en venem!!

